

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. rugsėjo 10 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė — Direktyva 2004/114/EB — 6, 7 ir 12 straipsniai — Trečiųjų šalių piliečių įleidimo studijuoti sąlygos — Atsisakymas įleisti asmenį, kuris atitinka šioje direktyvoje nustatytas sąlygas — Kompetentingų institucijų diskrecija“

Byloje C-491/13

dėl 2013 m. rugsėjo 5 d. *Verwaltungsgericht Berlin* (Vokietija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. rugsėjo 13 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Mohamed Ali Ben Alaya

prieš

Bundesrepublik Deutschland

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai C.G. Fernlund, A. Ó Caoimh (pranešėjas), C. Toader ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos L. Van den Broeck ir C. Pochet,
- Estijos vyriausybės, atstovaujamos N. Grünberg,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos T. Papadopoulou,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos L. Christie, padedamo baristerio J. Holmes,

* Proceso kalba: vokiečių.

— Europos Komisijos, atstovaujamos G. Wils ir M. Condou-Durande,
susipažinęs su 2014 m. birželio 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyvos 2004/114/EB dėl trečiosios šalies piliečių įleidimo studijų, mokinių mainų, neatlygintino stažavimosi ar savanoriškos tarnybos tikslais sąlygų (OL L 375, p. 12) 12 straipsnio išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant M. Ben Alaya ir *Bundesrepublik Deutschland* ginčą dėl pastarosios atsisakymo jam išduoti studijų vizą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyvos 2004/114 6, 7, 14, 15 ir 24 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:
 - „6) Vienas iš Bendrijos veiklos švietimo srityje tikslų – skatinti veiklą visoje Europoje, kad ji būtų aukšto lygio studijų ir profesinio mokymo centras. Pagrindinis šios strategijos veiksnys – skatinti trečiosios šalies piliečius atvykti į Bendriją studijuoti. Valstybių narių nacionalinės teisės aktų dėl atvykimo ir gyvenimo sąlygų suderinimas yra jos dalis.
 - 7) Šioje direktyvoje nustatytais tikslais migracija, kuri, kaip apibrėžiama, yra laikina ir nepriklauso nuo padėties priimančiosios valstybės narės darbo rinkoje, abipusiai praturtina atitinkamus migrantus, jų kilmės šalį ir priimančiąją valstybę narę bei prisideda skatinant geresnį kultūrų tarpusavio pažinimą.

<...>

- 14) Priimti asmenį šioje direktyvoje nustatytais tikslais gali būti atsisakyta dėl deramai pagrįstų priežasčių. Visų pirma, valstybė narė gali atsisakyti priimti asmenį, jei, remdamasi faktais pagrįstu įvertinimu, ji mano, kad atitinkamas trečiosios šalies pilietis kelia potencialią grėsmę viešajai tvarkai ar visuomenės saugumui. Viešosios tvarkos sąvoka gali apimti ir teistumą už sunkų nusikaltimą. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad viešosios tvarkos ir visuomenės saugumo sąvoka taip pat apima atvejus, kai trečiosios šalies pilietis priklauso ar priklausė terorizmą remiančiam susivienijimui, remia ar rėmė tokį susivienijimą arba turi ar turėjo ekstremistinių siekių.
- 15) Iškilus abejonėms dėl prašymo priimti pagrindimo, valstybėms narėms reikėtų suteikti galimybę reikalauti visų įrodymų, kurių reikia jo vientisumui įvertinti, ypač remiantis pareiškėjo pasirinktomis studijomis, siekiant kovoti su piktnaudžiavimu šioje direktyvoje nustatyta tvarka ir netinkamu jos taikymu.

<...>

- 24) Kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. nustatyti trečiosios šalies piliečių įleidimo studijų, mokinių mainų, neatlygintino stažavimosi ar savanoriškos tarnybos tikslais sąlygas, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl jos masto arba poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos

lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.“

4 Remiantis Direktyvos 2004/114 1 straipsniu „Dalykas“:

„Šios direktyvos tikslas yra nustatyti:

- a) trečiosios šalies piliečių įleidimo į valstybių narių teritoriją ilgesniam nei trijų mėnesių laikotarpiui studijų, mokinių mainų, neatlygintino stažavimosi ar savanoriškos tarnybos tikslais sąlygas;
- b) taisykles dėl trečiosios šalies piliečių įleidimo šiems tikslams į valstybių narių teritoriją tvarkos.“

5 Šios direktyvos 3 straipsnio „Taikymo sritis“ 1 dalyje numatyta, kad ši direktyva taikoma „trečiosios šalies piliečiams, kurie kreipiasi dėl įleidimo į valstybės narės teritoriją studijų tikslais“, ir kad „valstybės narės taip pat gali nuspręsti taikyti šią direktyvą trečiosios šalies piliečiams, kurie kreipiasi dėl įleidimo mokinių mainų, neatlygintino stažavimosi ar savanoriškos tarnybos tikslais“.

6 Tos pačios direktyvos 4 straipsnio „Palankesnės nuostatos“ 2 dalyje nustatyta:

„Ši direktyva nepažeidžia valstybių narių teisės priimti arba toliau taikyti nuostatas, kurios yra palankesnės asmenims, kuriems ji taikoma.“

7 Direktyvos 2004/114 II skyrius „Įleidimo sąlygos“ apima 5–11 straipsnius.

8 Šios direktyvos 5 straipsnis „Principas“ suformuluotas taip:

„Priimant trečiosios šalies pilietį pagal šią direktyvą patikrinami dokumentais paremti įrodymai, kad jis atitinka 6 straipsnyje ir, priklausomai nuo to, kuris straipsnis taikomas atitinkamai kategorijai, 7–11 straipsniuose nustatytas sąlygas.“

9 Remiantis šios direktyvos 6 straipsniu „Bendrosios sąlygos“:

„1. Trečiosios šalies pilietis, kuris kreipiasi dėl įleidimo 7–11 straipsniuose nurodytais tikslais:

- a) pateikia nacionalinės teisės aktuose nustatytą galiojantį kelionės dokumentą. Valstybės narės gali reikalauti, kad kelionės dokumento galiojimo laikas apimtų bent jau numatomo buvimo laikotarpį;
- b) pateikia tėvų sutikimą numatomam buvimui, jei jis pagal priimančiosios valstybės narės nacionalinės teisės aktus yra nepilnametis;
- c) turi sveikatos draudimą nuo visų rizikų, nuo kurių paprastai draudžiami atitinkamos valstybės narės piliečiai;
- d) nėra laikomas keliančiu grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar sveikatai;
- e) pateikia įrodymą, jei to reikalauja valstybė narė, kad jis sumokėjo mokestį už prašymo tvarkymą pagal [šios direktyvos] 20 straipsnį.

2. Valstybės narės supaprastina dalyvaujančių Bendrijos programose trečiosios šalies piliečių, kuriems taikomi 7–11 straipsniai, įleidimo tvarką, skatinant mobilumą į Bendriją arba jos viduje.“

- 10 Direktyvos 2004/114 II skyriaus 7–11 straipsniai susiję su specialiomis sąlygomis studentams, mokiniams, neatlygintiniems stažuotojams ir savanoriams. Šios direktyvos 7 straipsnio „Specialios sąlygos studentams“ 1 dalyje nustatyta:

„Be 6 straipsnyje numatytų bendrųjų sąlygų, trečiosios šalies pilietis, kuris kreipiasi dėl įleidimo studijų tikslais:

- a) turi būti aukštojo mokslo įstaigos priimtas mokyti pagal studijų programą;
 - b) pateikia valstybės narės reikalaujamus įrodymus, kad buvimo joje laikotarpiu jis turės pakankamai lėšų pragyvenimui, studijoms ir grįžimo kelionės išlaidoms padengti. Valstybės narės viešai skelbia apie mėnesinių lėšų minimumą, reikalingą šios nuostatos taikymo tikslais, neužkertant kelio individualiam kiekvieno atvejo nagrinėjimui;
 - c) pateikia įrodymus apie pakankamas kalbos, kuria studentas mokysis, žinias, jei to reikalauja valstybė narė;
 - d) pateikia įrodymus, jei to reikalauja valstybė narė, kad jis sumokėjo įstaigos imamus mokesčius.“
- 11 Direktyvos 2004/114 III skyrius „Leidimai gyventi“ apima nuostatas, susijusias su leidimais gyventi, išduodamais kiekvienai šioje direktyvoje numatytų asmenų kategorijai. Šios direktyvos 12 straipsnyje „Studentams išduodamas leidimas gyventi“ numatyta:

„1. Leidimas gyventi studentui išduodamas ne mažiau kaip vieneriems metams ir pratęsiamas, jei leidimo turėtojas toliau tenkina 6 ir 7 straipsniuose numatytas sąlygas. Jeigu studijų trukmė trumpesnė nei vieneri metai, leidimas galioja studijų laikotarpiu.

2. Nepažeidžiant 16 straipsnio, gali būti atsisakyta pratęsti leidimą gyventi arba leidimas gali būti panaikintas, jei jo turėtojas:

- a) nesilaiko galimybei užsiimti ekonomine veikla pagal 17 straipsnį nustatytų apribojimų;
- b) studijuodamas nepasiekia priimtinos pažangos pagal nacionalinės teisės aktus ar administracinę praktiką.“

Vokietijos teisė

- 12 Pagal 2008 m. vasario 25 d. redakcijos Užsieniečių apsigyvenimo, įsidarbinimo ir integracijos federalinėje teritorijoje įstatymo (*Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet*, toliau – *AufenthG*) (BGBl. I, p. 162) 6 straipsnio „Viza“ 3 dalį:

„Ilgalaikiam buvimui federalinėje teritorijoje reikalinga viza (nacionalinė viza), ji turi būti išduodama prieš atvykstant į šalį. Ši viza išduodama pagal galiojančias nuostatas dėl leidimo gyventi šalyje, siekiant gauti Europos mėlynąją kortelę, leidimą įsisteigti ar nuolat gyventi ES. <...>“

- 13 Šio įstatymo 16 straipsnio „Studijos, kalbų kursai, mokslas“ 1 dalyje nustatyta:

„Užsieniečiui, siekiančiam studijuoti valstybinėje, valstybės patvirtintoje aukštojo mokslo įstaigoje ar panašioje švietimo įstaigoje, gali būti išduodamas leidimas gyventi šalyje. Gyvenimas šalyje siekiant studijuoti apima kalbų kursus, skirtus pasirengti studijoms, taip pat mokyklos, kurioje studentai iš užsienio rengiami universitetinėms studijoms, lankymą (studentams užsieniečiams skirtos parengiamosios priemonės). Leidimas gyventi šalyje siekiant studijuoti gali būti išduodamas tik jeigu užsienio šalies pilietį priėmė mokslo įstaiga; pakanka sąlyginio priėmimo. Nereikalaujama jokių studijų

kalbos mokėjimo įrodymų, jeigu į kalbos žinias jau atsižvelgta priimant sprendimą dėl priėmimo arba jeigu numatyta, kad jos turi būti įgytos įgyvendinant pasirengimo studijoms priemones. Pirmą kartą išduodant leidimą gyventi šalyje siekiant studijuoti ir jį pratęsiant šis leidimas galioja bent vienus metus ir neturi galioti ilgiau kaip dvejus studijų ir pasirengimo studijoms metus; leidimas gyventi šalyje gali būti pratęstas, jeigu numatytas studijų tikslas dar nepasiektas ir jį dar galima pasiekti per tinkamą laikotarpį.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 14 Tuniso pilietis M. Ben Alaya gimė 1989 m. vasario 19 d. Vokietijoje. 1995 m. jis išvyko iš Vokietijos gyventi į Tunisą.
- 15 2010 m. ten įgijęs brandos atestatą, M. Ben Alaya įstojo į Tuniso universitetą studijuoti informatikos. Tuo pat metu jis kreipėsi dėl aukštojo mokslo studijų Vokietijoje. Kelis kartus jis buvo priimtas studijuoti į Dortmundo technikos universiteto (*Technische Universität Dortmund*) Matematikos fakultetą. M. Ben Alaya kelis kartus kreipėsi į kompetentingas Vokietijos institucijas su prašymu išduoti studento vizą šioms studijoms arba siekdamas lankyti užsieniečiams, norintiems studijuoti aukštojoje mokykloje, universiteto organizuojamus kalbų kursus. Visi šie prašymai buvo atmesti.
- 16 Paskutinis 2011 m. rugsėjo 23 d. sprendimas dėl atsisakymo M. Ben Alaya išduoti vizą buvo pagrįstas abejonėmis dėl jo motyvacijos studijuoti, atsižvelgiant, be kita ko, į anksčiau gautą nepakankamai aukštą įvertinimą, silpną vokiečių kalbos mokėjimą ir ryšio tarp numatytų studijų ir jo profesinių tikslų nebuvimą.
- 17 2011 m. lapkričio 1 d. M. Ben Alaya pareiškė ieškinį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui dėl šio sprendimo, siekdamas, kad jam būtų išduota studijų viza remiantis *AufenthG* 16 straipsnio 1 dalimi. Jis teigė, kad jo žinių pakanka matematikos studijoms ir kad studijų metu jį rems tėvas, Vokietijos rezidentas.
- 18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia klausimą, ar, jeigu tenkinamos Direktyvos 2004/114 6 ir 7 straipsniuose įtvirtintos įleidimo sąlygos, šia direktyva pagal jos 12 straipsnį suteikiama teisė gauti studijų vizą, nesuteikiant nacionalinei administracijai diskrecijos. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad Vokietijos teismai nacionalinei administracijai suteikia diskreciją atsisakyti išduoti studijų vizą, o šios vizos išdavimo sąlygas reglamentuoja *AufenthG* 16 straipsnio 1 dalis.
- 19 Šio teismo teigimu, pagal Direktyvą 2004/114 pripažįstama trečiųjų šalių piliečių įleidimo į valstybės narės teritoriją studijuoti teisė, kai įvykdytos minėtos sąlygos, o valstybės institucijoms nesuteikiama diskrecija, susijusi su sprendimu įleisti.
- 20 Šiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlyno administracinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Direktyva [2004/114] pagrindžia nediskrecinę teisę gauti vizą siekiant studijuoti ir vėliau leidimą gyventi pagal šios direktyvos 12 straipsnį, jei yra įvykdytos įleidimo sąlygos, t. y. šios direktyvos 6 ir 7 straipsniuose nustatyti kriterijai, ir nėra jokio pagrindo atsisakyti įleisti pagal [tos pačios] direktyvos 6 straipsnio 1 dalies d punktą?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 21 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 2004/114 12 straipsnį reikia aiškinti taip, kad atitinkama valstybė narė turi įleisti į savo teritoriją trečiosios šalies pilietį, pageidaujantį joje būti ilgiau nei tris mėnesius studijų tikslais, jei šis pilietis atitinka įleidimo sąlygas, numatytas šios direktyvos 6 ir 7 straipsniuose.
- 22 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą, ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (žr., be kita ko, Sprendimo *Koushkaki*, C-84/12, EU:C:2013:862, 34 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 23 Pirma, kalbant apie bendrą Direktyvos 2004/114 struktūrą, pirmiausia primintinas šios direktyvos 5 straipsnis, kuriame numatyta, kad į valstybės narės teritoriją priimant trečiosios šalies pilietį pagal šią direktyvą patikrinami dokumentais paremti įrodymai, kad jis atitinka Direktyvos 2004/114 6 straipsnyje numatytas bendrąsias sąlygas, o trečiosios šalies piliečio, prašančio priimti studijuoti, atveju – šios direktyvos 7 straipsnyje nustatytas specialias sąlygas.
- 24 Konkrečiai kalbant, valstybės narės gali patikrinti, ar remiantis Direktyvos 2004/114 6 straipsnio 1 dalies d punktu, taikomu atsižvelgiant į šios direktyvos 14 konstatuojamąją dalį, nėra motyvų, susijusių su grėsme viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar sveikatai, kurie galėtų pateisinti atsisakymą įleisti tokį pilietį.
- 25 Tada, jei šios direktyvos 6 ir 7 straipsniuose nustatytos bendrosios ir specialiosios sąlygos įvykdytos, pagal tos pačios direktyvos 12 straipsnį valstybė narė studentui išduoda leidimą gyventi.
- 26 Galiausiai pažymėtina, kad Direktyvos 2004/114 3 straipsnyje nustatytas skirtumas tarp, pirma, nuostatų, taikomų trečiosios šalies piliečiams, kurie kreipiasi dėl įleidimo į valstybės narės teritoriją studijuoti, ir, antra, nuostatų, taikomų trečiosios šalies piliečiams, kurie kreipiasi dėl įleidimo mokinių mainų, neatlygintino stažavimosi ar savanoriškos tarnybos tikslais. Šios pirmosios nuostatos valstybėms narėms yra privalomos, o antrųjų perkėlimas priskirtas valstybių narių diskrecijai. Šis skirtumas parodo tam tikras pastangas suderinti valstybių narių nacionalinės teisės aktus atvykimo ir gyvenimo sąlygų srityje.
- 27 Todėl iš šių Direktyvos 2004/114 nuostatų matyti, kad pagal jos 12 straipsnį trečiosios šalies studentams leidimas gyventi turi būti išduodamas, kai tenkinamos bendrosios ir specialiosios sąlygos, išvardytos šios direktyvos 6 ir 7 straipsniuose.
- 28 Antra, kalbant apie Direktyvos 2004/114 tikslus, iš jos 1 straipsnio a punkto, siejamo su 24 konstatuojamąja dalimi, matyti, kad šios direktyvos tikslas yra nustatyti trečiosios šalies piliečių įleidimo į valstybių narių teritoriją ilgesniam nei trijų mėnesių laikotarpiui studijų tikslais sąlygas.
- 29 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad pagal Direktyvos 2004/114 6 ir 7 konstatuojamąsias dalis ja siekiama skatinti trečiosios šalies piliečius atvykti į Sąjungą studijuoti. Šio judėjimo tikslas yra skatinti veiklą visoje Europoje, kad ji būtų aukšto lygio studijų ir profesinio mokymo centras (Sprendimo *Sommer*, C-15/11, EU:C:2012:371, 39 punktą). Konkrečiai kalbant, šios direktyvos 6 konstatuojamoje dalyje skelbiama, kad valstybių narių nacionalinės teisės aktų dėl atvykimo ir gyvenimo sąlygų suderinimas yra šio tikslo dalis.
- 30 Tačiau leidus valstybei narei nustatyti papildomas, nei numatytos Direktyvos 2004/114 6 ir 7 straipsniuose, trečiosios šalies piliečių įleidimo studijuoti sąlygas, tai prieštarautų šios direktyvos tikslui, kuris yra skatinti tokių piliečių judėjimą.

- 31 Todėl iš Direktyvos 2004/114 bendros struktūros ir tikslų matyti, kad pagal šios direktyvos 12 straipsnį valstybės narės turi išduoti leidimą gyventi studijų tikslais pareiškėjui, kuris atitinka tos pačios direktyvos 6 ir 7 straipsniuose nustatytas sąlygas, nes šiose nuostatose išsamiai numatytos tiek bendrosios ir specialiosios sąlygos, kurias turi atitikti asmuo, prašantis leidimo gyventi studijų tikslais, tiek motyvai, pateisinantys atsisakymą jį išduoti.
- 32 Be to, tokį Direktyvos 2004/114 12 straipsnio aiškinimą patvirtina šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybė, pagal kurią valstybės narės gali priimti nuostatas, kurios yra palankesnės asmenims, kuriems minėta direktyva taikoma. Tačiau manant, kad valstybės narės gali nuspręsti nustatyti kitas, nei numatytos Direktyvoje 2004/114, įleidimo sąlygas, tai reikštų šių asmenų įleidimo sąlygų sugriežtinimą ir prieštarautų šio 4 straipsnio 2 dalies tikslui.
- 33 Iš tiesų, pagal Direktyvą 2004/114 valstybėms narėms suteikiama diskrecija vertinti prašymus įleisti. Tačiau svarbu pažymėti, kad, kaip teigia generalinis advokatas išvados 49 punkte, nacionalinių institucijų diskrecija siejama tik su šios direktyvos 6 ir 7 straipsniuose numatytomis sąlygomis ir reikšmingų faktinių aplinkybių vertinimu siekiant nustatyti, ar tenkinamos minėtuose direktyvos straipsniuose įtvirtintos sąlygos ir, be kita ko, ar motyvai, susiję su grėsme viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar sveikatai, kliudo įleisti trečiosios šalies pilietį.
- 34 Todėl, nagrinėjant įleidimo sąlygas remiantis Direktyva 2004/114, niekas nekliudo pagal šios direktyvos 15 konstatuojamąją dalį valstybėms narėms reikalauti visų įrodymų, kurių reikia prašymo priimti vientisumui įvertinti, siekiant kovoti su piktnaudžiavimu šioje direktyvoje nustatyta tvarka ir netinkamu jos taikymu.
- 35 Šiuo atveju, atrodo, iš Teisingumo Teismo turimos medžiagos matyti, kad pagrindinėje byloje M. Ben Alaya įvykdė bendrąsias ir specialiąsias sąlygas, numatytas Direktyvos 2004/114 6 ir 7 straipsniuose. Konkrečiai kalbant, neatrodo, kad Vokietijos institucijos dėl jo rėmėsi kuriuo nors šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytu motyvu. Todėl tokioje situacijoje, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, nacionalinės institucijos turėtų jam išduoti leidimą gyventi, o tai turėtų patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 36 Atsižvelgiant į minėtus svarstymus, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Direktyvos 2004/114 12 straipsnį reikia aiškinti taip, kad atitinkama valstybė narė turi įleisti į savo teritoriją trečiosios šalies pilietį, pageidaujantį joje būti ilgiau nei tris mėnesius studijų tikslais, jei šis pilietis atitinka įleidimo sąlygas, išsamiai numatytas šios direktyvos 6 ir 7 straipsniuose, ir jei ši valstybė dėl šio piliečio nesiremia vienu iš minėtoje direktyvoje aiškiai išvardytų motyvų, pateisinančių atsisakymą išduoti leidimą gyventi.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 37 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyvos 2004/114/EB dėl trečiosios šalies piliečių įleidimo studijų, mokinių mainų, neatlygintino stažavimosi ar savanoriškos tarnybos tikslais sąlygų 12 straipsnį reikia aiškinti taip, kad atitinkama valstybė narė turi įleisti į savo teritoriją trečiosios šalies pilietį, pageidaujantį joje būti ilgiau nei tris mėnesius studijų tikslais, jei šis

pilietis atitinka įleidimo sąlygas, išsamiai numatytas šios direktyvos 6 ir 7 straipsniuose, ir jei ši valstybė dėl šio piliečio nesiremia vienu iš minėtoje direktyvoje aiškiai išvardytų motyvų, pateisinančių atsisakymą išduoti leidimą gyventi.

Parašai.